

# **РЕШЕНИЕ**

**№ 7943**

гр. София, 16.12.2013 г.

## **В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Андонова**

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова**

**Галин Несторов**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9785** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), чрез процесуалния си представител, срещу решение от 08.08.2013 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 109-ти състав, постановено по НАХД № 4685/2013 г. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 314 от 01.10.2012 г. на председателя на КРС, с което на „Българска телекомуникационна компания“ („Б.“) АД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 60 000 лева, на основание чл. 325, ал. 1, във вр. с чл. 336 ЗЕС, във вр. с т. 2.9.1 от издаденото от Комисията за регулиране на съобщенията на Б. разрешение № 1577/25.09.2009 г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа и предоставяне на фиксирана телефонна услуга (Разрешението), във вр. с чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление (ФС).

Наведените касационни основания са за постановяване на решението при допуснато

нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 НПК. В касационната си жалба, касаторът посочва, че въззивният съд неправилно е приел, че не се касае за нарушение на Разрешението, а на ФС. Издаденото разрешение имало характер на специален нормативен акт спрямо ЗЕС, а съгласно т. 2.9.1 от него [фирма] е длъжно да осигурява възможност на своите абонати да запазват географския номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга. Поради това е въведен и специалния състав на чл. 325 ЗЕС, което прави неприложима разпоредбата на чл. 335 ЗЕС. Изложени са и съображенията на касатора относно размера на наложената санкция. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - [фирма], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата в съдебно заседание. Моли съда да остави в сила решението на СРС, като правило и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба и с оглед на това моли тя да бъде уважена, както и да се отмени решението на СРС.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активнолегитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целения с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че на 16.11.2011 г., в [населено място], „Българска агенция по безопасност на храните” - абонат на фиксиран телефонен номер 35929159823, предоставен му от [фирма], е подал в магазин на [фирма], находящ се на адрес: [населено място], [улица], заявление за пренасяне на използвания от него фиксиран телефонен номер. На същата дата, приемащият доставчик - [фирма], е изпратил заявление за пренасяне с № М. до даряващия доставчик [фирма] касаещо горепосочения номер. Заявлението е било надлежно получено на 16.11.2011 г. На 18.11.2011 г. [фирма] е уведомило [фирма], че отказва преносимост на заявения номер, а като причина е посочена „M. has open invoices” (абонатът има незаплатени задължения по издадени фактури). Видно от извлечение от информационната система на [фирма] за заплащане на суми от „Българска агенция по безопасност на храните”, последната е извършила плащане на 22.12.2011 г. на фактурираната сума за месец ноември 2011 г. 2 740, 82 лева, съгласно фактура № [ЕГН] от 02.12.2011 г.

Прието е, че по отношение на заявления за пренасяне номер не са били налице основанията за отказ, посочени в чл. 43, ал. 1 от ФС, поради което е съставен акт за

установяване на административно нарушение № С-070/04.04.2012 г. Въз основа на него е издадено обжалваното НП.

При така установената фактическа обстановка, съдът е формирал и правните си изводи. Приел е, че по отношение на заявления за пренасяне номер не са били налице основанията за отказ, предвидени в чл. 43, ал. 1 от ФС, с оглед на което [фирма] е реализирало състав на административно нарушение по чл. 44, ал. 1 ФС. Последните представляват подзаконов нормативен акт, който е издаден на основание чл. 134, ал. 3 ЗЕС, т. е. подзаконовата разпоредба е създадена на основание, съдържащо се задължение в ЗЕС – чл. 134, ал. 1, т. 3. СРС е посочил, че това е фактическият състав, който се съдържа и в разпоредбата на т. 2.9.1 от Разрешението. Тъй като нарушената разпоредба се съдържа във ФС, които се издават на основание законовата разпоредба, административнонаказателната отговорност на нарушителя е следвало да бъде ангажирана на друго основание – чл. 335 ЗЕС, вр. чл. 134, ал. 1, т. 3 ЗЕС, вр. чл. 44, ал. 1 от ФС.

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Настоящата касационна инстанция счита, че в случая е приложима именно нормата на чл. 335 ЗЕС, която предвижда, че за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание, се налага глоба в размер от 500 до 5000 лв. Видно от издаденото НП, в същото е посочено, че с отказа за преносимост на заявления номер, е налице нарушение на т. 2.9.1 от издаденото от Комисията за регулиране на съобщенията на [фирма] разрешение № 1577/25.09.2009 г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа и предоставяне на фиксирана телефонна услуга. Отказът за пренос на номер, обаче, не може да се приеме за нарушаването на условията на Разрешението и съответно за нарушение на чл. 325, ал. 1 ЗЕС. На основание чл. 134, ал. 1, т. 3 ЗЕС (в действащата към издаване на НП редакция), предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез използване на номера от Националния номерационен план, осигуряват възможност за преносимост на номерата, като абонатите могат да запазват национално значим номер при промяна на предприятието, предоставящо телефонна услуга, поради което не може да се приеме, че отказът за пренос на номер, представлява нарушение на условията на издаденото разрешение, а същото следва да се тълкува като нарушение на разпоредбите на закона, за което следва да се наложи наказание по чл. 335 ЗЕС.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно, като в същото време не страда от пороци, водещи до неговата отмяна, поради което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X –ти касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.08.2013 г. на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав, постановено по НАХД № 4685/2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: